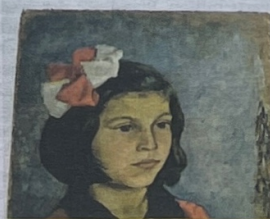
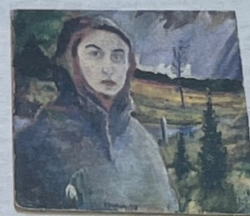
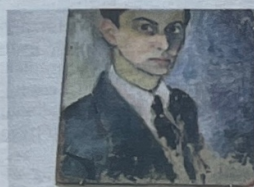
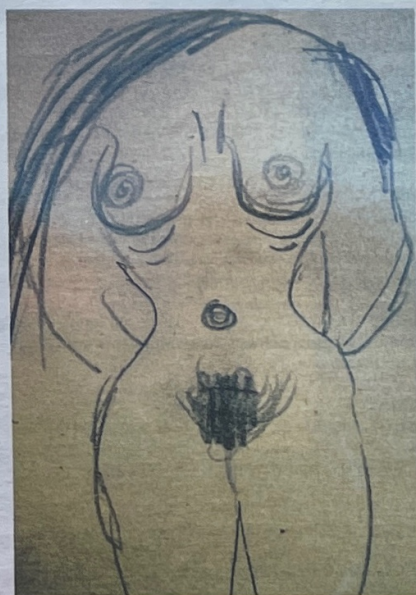
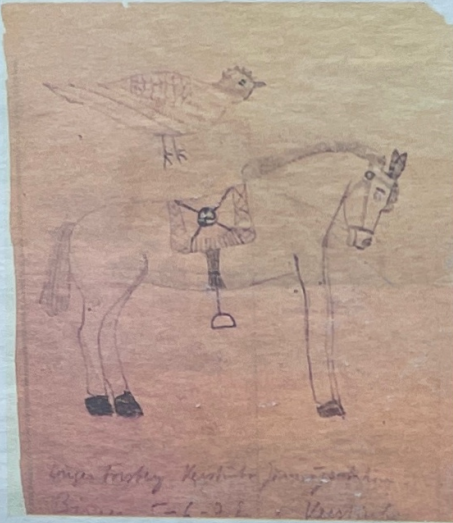

KULTUR

REDAKTÖR Björn Widegren • 026 15 96 50 •
bjorn.widegren@gd.se
Sanna Wikström • 026 15 96 32 • sanna.wikstrom@gd.se

Naturmålare, hästmålare, porträttmålare... Verk av Birger Forsberg. Ovan: Självporträtt och Porträtt av Ralph Erskine.

FOTO: NICK BLACKMON

Se Birger!

KONST

LÄNSMUSEET:

Birger Forsberg

Från vaggan till graven:
Måleri, grafik och teckning
29.9 – 25.11

Det går inte att komma ifrån – hur energisk intendent Ted Chikasha än är – en pressvisning utan Birger Forsberg är en halv pressvisning.

Det blir ingen dans och inga pussar och inga dråpliga historier när nu Birger är krasslig och inte kan vara med.

OK, visst finns han överallt ändå i sin tätthängda "installation" högst upp i museet, därför att Birger inte går att separera från sin konst, han är den och den är han.

Så har det nog alltid varit, tänker jag utan romantik men minns ändå hur han berättat att hans för-

äldrar alltid uppmuntrade honom – hur ovanligt måste det inte ha varit med en konstnär i lilla Kerstinbo på den tiden!

Men det finns ingen gräns mellan livet och konsten i Birgers universum. Han lever sin konst och även om Läns museet nu valt att fokusera, eller åtminstone lyfta fram hans lite bortglömda måleri, så är det Birgers hela liv, hela hans väsen, vi föreföras.

Hans kreativitet, lekfullhet, är outsinlig. Det är allt och inget, alla och han själv som omger oss. Från konstnärligt brådmogna hästar och deras ryttnare, ritade av en sexåring i Kerstinbo, genom ungdomsporträtten (så snygg han var!) i dämpad färgskala, över de Warhol-inspirerade åren i New York i slutet av 60-talet, mot den senaste tidens lika eftertänksamma som måleriska resor till Afrika, Egypten och Finland.

Det är svårt att lyfta fram någon särskild period, lätt att uppehålla sig vid var och en.

Jo, de allomfattat bända och böjda hästarna finns med – och som en överraskning en monter med erotiska teckningar ur små anteckningsblock, av Birger för säkerhets skull märkta med "PORR" på framsidan.

Fint är självporträttet i par med ett lika fint men annorlunda gjort porträtt av själsfränden Ralph.

Men det är svårt att lyfta fram någon särskild period, lätt att uppehålla sig vid var och en.

Det är inget bokslut, ingen kvarlåtenskap, utan ett ständigt pågående konstnärsliv.

Ett konstnärsliv.

"Kom, se och bli lycklig!" skriver museet i sin presentation.

Jag hade gärna blivit lycklig på en större plats, det är min enda invändning. Rummet, platsen på våning 3, är inte stor nog för Birger. Man borde (som förra gången) ha valt Stora

Salen. Jag vet hur mycket som finns ovisat i huset i Hedesunda.

I mars klafsade jag och Birger runt i smältsnön vid Skaparbyhusen, han var på väg på sin 58:e resa till Harania och pratade om hur han såg på framtiden:

– Nej, men jag vill göra mitt, ta vara på mina anteckningar och måla och hålla på. Och det är inte bra att vara kvar för länge på en plats, man måste lämna så de som kommer efter kan göra något konstruktivt...

Apropå Skaparbyn, nonchalant misskött av Gävle kommun men omöjlig att gå förbi när man pratar om Birger:

"Det var en gubbe på Ön, som följde egyptiska rön. Han färgade garnen och vävde med barnen. Och han gjorde det utan lön."

Sanna Wikström